

ELLERİM KONUŞTUKÇA

Ellerim konuştuğunda dönüyor yaprak

Çağların yatağında uyuyorum
Nöbetçim tavuskuşu/maranta
Bekliyorum uygar dönüşünüzü
Kuytusunda ormanın

Isırganlar vardı dönemeçler
Kurallar/eski yasalar/çitler
Oysa benim umarsız çocuklarım
Toplayacak yemişleri/böğürtlenleri

Sürüyorsa yabancıların egemenliği
Koynuna girdikçe yasaklanıyor
Yaseminse beyaz/gülse kırmızı
Komşu yıldızlarını çalsam gecenin
Yargılar mıydı bakışlarınız beni
Okşasam özgür bir bulutun saçlarını

Bırakın somurtkan yüzünü o aklın
Sevgi sığınağına götürecekt kişi
Sıcacık göğsüne dokununca doğanın
Çağın güvercinleri öpüşecektir
Çiçeğe duracaktır dost yüreğim
Ormana eriştiğinde her yaprak

UNUTULMUŞ BİR SAYFA

Kovulduğum doğruysa bağbozumunda
Gölgeler uzuyorsa insan boyu kadar
Toprağı soluyup duracaksa yaşam
Ve başlangıçta ayrıldığımız doğruysa
Bu sonsuz acımın uzunhava yorumudur

Saygılıysa ellerim/seviyorsam
Duvarlarında sevginin gölgeleri
İncir ağacının yapışkan sütü uyluğumda
Çelimsiz kulaçlarım sana ulaşamıyorsa
Bu evrensel türküsüdür acımın

Senin ve benim sözcüklerimiz yapayalnız
Yasa kitaplarında unutulmuş bir sayfayız
Biz ki yağmurun ve güneşin çocukları
Çiçeği biz koklarız şarabı biz içeriz

Kovduğum doğrudur bağbozumunda
Sevdiğim seviştiğim hepsi doğru
Öldürenler beni öldürür ya şarkılarım
Onlar yaşayacak uğultusunda ormanın

BULUŐMA ÖNCESİ

Kılıç ve kıl ince gelin teli midir

Uzun bir kış gecesi köprüsü

Sarsılır sesimin olanca yankısıyla

Cinneti bilincimde kırk yıl süren sancı

Yaşama sevincimin sinsi güneşi

Titrer mum ışıkları tütsüler mutluluğu

Devingen duvarları barındığım odanın
Depremi duyulmayan putperest tutuklular
İnmemiş perdesi sürüp giden oyunun
Düşe mi gerçeğe mi yaklaşıyoruz söyle
Nasıl duyulmuyor soğukluğu ölümün

İnancın sevgisi mi sevmenin inancı mı
Hangi büyüyle savruluyorum iplik iplik
Hangi ressamın sapsarı güneş çiçekleri
Erken mi yoksa geç mi doğuşu sessizliğin
Susabilmek coşkusuyla en tiz seslerde
En var olduğunda yitip gidebilmek
Saygıyla sevgili gelinliğini giydiğinde

GÜN DÖNÜMÜ

Gece ırmağında yıkandı
Örtünüp kokusunu saçların
Taranırken uzun bir yolculuğu
Öptü usulca dizelerimi sevgin

Çırpınıyor alıştığım külrengi
Kuytuda gözleri sözcüklerin
Onarılsa yeniden yanlışları
Kadim kitapların

Geçmiş günlerin notaları arasında
Bir ezgidir hicaz oyun havası
Soyunurken asık yüzlü kaygılar

Keskin bir hañçerdi manolya kokuları
Sesim gezindiğinde sokakları
Kumsalda/yamaçlarda/eski bahçelerde
Konuğuydum ışığın

Benim dağlarım değil düşmanlıklar
Gün dönümüne gidiyorum güllerle
Sevgilerin çocuğuyum ben
Gülümsüyor yorgun yüzüm yeryüzüne

BEYAZ GÖMLEĞİME TAKILAN HÜZÜN

Günlerle buluşup tükenecektim

Gecede yeniden hızlanacaktı koşum

Bir masal devini emzirdi korkum

Çocuklarım karım ve yarın

Yitip gitmesin körpecik fidanlarım

Yüzüne yeterince bakamadım gökyüzü
Kaldım çok uzağında kuşların ağaçların
Çiçek yetiştirmek isterdim ömrümce
Seyredip oyalanmak bulutları

Sen elimi sürmediğim kırmızı topraksın
Silinmiş ayak izlerim üzerinden
Yaşamının güzelim sıcaklığını
Sularında yüzdürmüşüm yıllarla
Oyuncak kayığımı çalan o deniz

Koşarak geçiyorum acımasız sokakları
Yarınların savaşına gidiyorum
Bağışlayın beni zerdali ağaçları
Bağışlayın çuha çiçekleri/arı kuşları
Oyunlarına katılmadığım çocuklar

SON DUVAR

Siz değilsiniz sevgilim
Dumanlı dalgınlığı başımın
Nemli toprağıma düşen cemre

Kumsalı koynuna çeken o deniz
Çiçeğini güneşe sunan bitki
Siz değilsiniz
Göğsünü karayelin okşadığı dağ

Umarsız kuzularını unutmuş çoban
Düşlerimi bölen umacıları çağın
Korkular/kaygılar/ölüm
Siz değilsiniz

Bayram sabahını yaşasa insan
Öyle hoşgörölü/sevecen
Siz hiç değilsiniz
Sızlaması/daralması yüreğimin
Pusu kurmuş birbirine kardeşler
Yıkılacak dayandığım o duvar

KAYIP ŞÖLEN

Hüzün türküleri nöbet tutmasın
Tarih çömeldiğinde soframıza
İhlamur ağacına tünemiş kuşlar
Tanıktır yaşamın anlamsız akışına

Uzaktır o Bayazıt Alanı/tramvaylar
Kuşkuyla yitmiş günleri gençliğimin
Dönebilsem sığınıp yorgun anılarına
Mavisi solup gitmiş düşsel kentler

Yanmıştı karasevdaya sızlanan ılık
Yufka yürekli kurşunlar yanılmıştı
Kan isterdi gelinliği ağırbaşlı kızın
Karşı koyamaz gölgemiz katlanır
Bu yüzden şiirim
Üçüncü mevkide bir göç türküsüdür

Hüzün türküleri dinlemeyelim
Yeniden ağardığında tan
Tüm yaralı güvercinleriyle dünyanın
Onurluyuz şölensiz yaşamaktan

CAN AĞACI

Sapı çürümüő/çırpınan

Bir ınar yaprağıydım önceleri

Yanılıp düőtüğümde can ağacımdan

İsterdim sisli yüzümü eteklerinde

Silmeyi

Bilsem

Avucumda sana dair bir şeyler

Olduğunu

Acıyı kucaklar da büyür sevincim

Evrende doğumları muőtular seher

Suskundum gün ışırken yeniden

Yoldum ayırıkotlarını toprağımdan

Ben iek açmalıydım

Senin güzelliğinde

Yanıbaşımda çağlar sezip göremediğim
Kararan sular mıdır dönüp durduğum

Orman

Duyamazdı sesimi acı dolu çağrılar
Tatmamış tövbesini cehennem yemişleri

Sıcaklığını gönder bana
Dumanım uçtu gitti
Yıksana toprağımı artık gün geldi
Eski putlarımı devir gözümün önünde
Çık gel can sürgünüm
Çık gel o gizlendiğin yerden

SİZLERİ DÜŞÜNDÜM

Ben sağır gecelerin ortasında
Yıldızlarla konuşup avunan insan
Ben öyküsü yarım kalmış
Mehmet Mustafa hasan

Gündüzün geceye güldüğü saatlerde
Benim kucaklayan sizleri
Benim yer veren yüreğinde
Dilsiz dünyamızın dolu gözleri

Zaman dalga dalga dağıtır
İçimizde yer eden duyguları
Binlerce kişi rahat uyur
Ve binlerce kişinin kaçar uykuları

Siz sonsuzluğa yönelmiş umutların
Son istasyonları düğüm düğüm
Uykusuz geçen gecelerimde
Sizsiniz düşündüğüm

TAVAŞI ÇEŞMESİ SOKAĞI

TAVAŞI ÇEŞMESİ

Sana gelen istasyonda bir türkü

Söyleniyordu-

I.

Tavaşı çeşmesinden her geçişimde
Bir tren kalkıp sana gelir
Ve bir tren seninle gider
Tavaşı çeşmesi sokağı şarkısını söyler

Çekimsizliğimin trenleri ısıtma sarısı
Tellere asılmış kalmış vagon vagon bulanık
Dudaklarını bir daha görmek korkusudur
Dizlerinin eteklerine değdiğini görmek
Damar damar uğultusu artan su

Senin dizlerin yaşar en güzel dizlerin
Balıkların bilmediği derin sularda
İnsan eli değmemiş serenatlarda
Ezgilerin yaşar gece yarılarında

Tam Şimdi sana gelmeliyim
Avucumda ısırdığım ilk elma
Cennettem kovulduğum günden kalma
Tam Şimdi sana gelmeliyim
Tutup götürmek için tanyerine
Ya da deniz dibi cinlerine

TavaŐi sokağının yaramazları
Elele tutuŐup dönüyorlar
Yolumu kesiyorlar/gölüyorlar
Bana seni hatırlatıyorlar

TAVAŞI ÇEŞMESİ

-elmanın öbür yarımı konuştu-

2.

Sana geliyordum düğüm düğüm

Buz camlı kapıydı umut

Unutulmuş şarap mahzenine indiğim

Uğultusunu duyuyorum pervanelerin

Yorgun bir gemi demir alıyor benimle

Ayrıldığım limanlar büyüyor gitgide

Seni görüyorum beyazlar içinde

Varlığımdan haberi olmadığı günlerde

Bile bile o günlerde çekimserliğim

Aynı fırtınadan sonra mı sustuk

Gözlerimiz buluşunca bir yerde

Aynı bardaktan mı susamıştık

Aynı karanlıktan mı geçmiştik ne

TAVAŞI ÇEŞMESİ

-dikenli çit-

3.

Perdesi aralı pencereler karaltılı

Son ışıklarla giriyorum kilit kilit

Karaya vurmuşluğum kapıların eşiği

Parmak ucunda yürüyor gece bekçileri

Bir senin uyanışındır sımsıcak

Karanlık kuşattığında yöreyi

Kimse görmemeli güzelliğini

Ve sen bilmemelisin bütün gülünçlüğüyle

Coşkunca sevdiğimi seni

Bir ağaç büyüyor delifişek

Ötede kurallar yasalar kalabalık

Paslı tel örgüler yapmacık uçurumlar

Ötede düşman namlusu kararmış gözler

Bir ağaç büyüyor delifişek

Ağacım/yaban ağacım üşüyecek

TAVAŞI ÇEŞMESİ

-bütün gece dolaőtım durdum-

4.

Yıldızların sokağında oturdum

Bir serenat hazırladım gecemi bölen

Sonra sana postaladım sevgilerimle

Kapalı gözleri mutluluğā gülen

TAVAŞI ÇEŞMESİ

-yabancı adlar duymuŐtum-

5.

Bir ırpıntı duyulur karanlık sularda
Deniz fenerleri uykulu gözlerini siler
Ve sen duyulmadık Őarkılar denersin
O uğursuz kalabalığa uyar gidersin
Tavaşı sokağı kanlı gözlerini siler

Yıllar sonra oturup ağılarsan
Yüzün çizgi çizgi çoğalır hatırlarsın
Sevdiğimi öğrenirsen yıllar sonra
Çekimsizliğimi/çaresizliğimi anlarsın

Yabancı ülkelere düşler gönderir
Kutupların soluk yüzlü güneşi
Bir ırpıntı duyulur karanlık sularda
Ve sen duyulmadık Őarkılar denersin
Tavaşı sokağı karanlığında ıslanır

YASAK SEVGİ

-denizin kuruduğu zamanlar
Kumsalda gezindim uzun uzun
Dalgaların hışirtısı kulağımdaydı
Sevginin avareliği deli başımda -

Tavaşı çeşmesi sokağı
Aklımın çıkmazında kördüğüm
Artık sabrımı götürmeyen trenler
Aynı minval üzere geçer
Tavaşı sokağına gülerek

Şimdi sokakların özgürlüğünde
Geceye haykırışım yankısız değil
Sevincin çocukluğu/sevincin çığlığı

Bayrak

Şarkım bozuk-düzen ısıklarla
Canevimi aydınlatan ışığım

Soluğum kesik alev çiçeklerinden
Yasak yörelerde dolařtıķa
Nasıl kahir dolu dudakların
Ve yorgunluğu yaşanmamış mutluluk

Oysa iki sessiz ırmak gzgze
Oysa iki ayrı dünya yaşadığımız
Yasalarca yasak sevgiler için

Bulanık sularıyla gecikmiş çağ
Çeker çağlayana sandalımızı
Ne var ki suç kimsenin değil
Sular değil yedekçi küreklerinin kıran

Sevginin istasyonları trensiz
Denizler çekmiş gitmiş son kadehlerle
Ellerim cam kesiği sızım sızım
Sevgi istasyonlarında yalnızım

Tavaşı çeşmesi sokağı
Bitmez avarelik günlerinin
Yasak sevgilerini hatırlatır
Son treni kaçırmış yolcularına

KARAYELİN SÜRÜLERİ

SARMAŞIĞIN SIZILARI

Bir türlü yetişemez mi insan
Damla damla sızıp giderse zaman
Küf kokularıyla aştığında kırkyediyi
Erik çiçeğiyle donatılmış başının
Çözülmemiş ömür boyu gizemi
Ağaç kesitlerinde iç içe halkalar

Sanki hiç yetişemez olur insan
Doyamaz elma ağacının dili çözüldüğünde
Kuşlarla
Kanatların “v” harfi devinimleri
Hele anaları yok yere güldürüp ağlatan
O sancılı anlamı arar durursa yüzünde

Ne uzun günleri var oysa çocukların
Toprağı ellediğinde okşadığında çimenleri
Karıncı yuvalarını izlerken dünyaları
unutan
Zamanı su gibi içen çocuklar

Sonra ilk gençliktir koşaradım düşer çağı
İlk sevidir ilk acıdır o ilk öpüşme
En yüce umutların koynuna sereserpe
O ilk yöneliştir dumanı gök katına tırmanan
O ilk kararın tedirgin tadı uykusuz

Ya daha sonrası bitimsiz koşu
Sabırla inatla sevinçle üzünç
Dişi ispinozun yorgunluğudur
Yuvasında civıltılar duyulan
O tadimsiz o doyumsuz o en soylu mutluluk

Hiç yetişemez mi artık insan
Yokluğun ne zaman kapıdan gireceği
Yaşam denen o güzelim soluğun
Canevimden aldığı caneriği

Sen miydin doruğuna tırmandığım dağ
Nedir bu yabansı görünüm
Bir yerlerde gizlediğim yıllarımla
Suların uzak koyaklara aktığı ağ

Nerde o görkemli doğuğu kocalmış güneşlerin
Ya o akıl almaz renkleriyle canım dünyam
Dipsiz karanlıkla gerdeğe mi girecek
Sarmaşıkla sslediğim gelinler
Acıyla dolduruyor beni ne yapsam
Gün bitimi alıp başını giden aydınlık

KUŞLARLA UÇUŞAN

Bunalır gökyüzünün iplikleri
Kül rengi bulutlar biriktiğinde
Özlem kırlangıçları kuşatır yüreğimi
Örtünce ışıklı yüzünü evler/ağaçlar
Sırıksıklam gömleği titreşen sokaklarda
Anımsar hüznümü kuşlarla uçuşan

Uzaktır bembeyaz atları denizin
Uğultusuyla koşup gelir habercilerim
Gencecik yolcuların tutsağımı şimdi
Öylece susuyor büyüdü aynada yüzüm
İniltisini dinliyorum kumsalın

Hiç yorulmaz aldanişımın ıslığı
İncecik dallar savruldukça
Yasaları pekişir egemen esintinin
Ötede elele tutuşuruz sevgiyle

Sevdiğim sakın kendini ayışığında
Henüz yakılmamış ormanımız
Bekletilmiş dölyatağında çiçeklerin
Gün gelir yeşerir toprağında

KARAYELİN SÜRÜLERİ

İşte karayemiş coğrafya toprağın engebeleri
Galvaniz damlar gümüş tepsiler
Köy evleri öyle dağınık saçlı
Güneşi sunuyor bana pembe bir şarap
Mısır tarlaları çılgın fındık bahçeleri

Karadenizin kadınları bahtıkara
Karatavuklar doluşur karaağaçlara
Karadere/Karaburun/karalahana
Sanki belirsiz bir hüznü saklıyor
Kara toprak

Oysa durgun olamaz bir mezar taşı gibi
Nanelerin kokusu var ya içimi bayıltan
Karayelin yağmalaması var ya ortalığı
Yapraklar koyun sürüleri gibi coşkulu
Dokunuyorum ıslak gövdelerine ağaçların
Karayemişlerin o acı tadı kusursuz

Sarası tutmuşcasına karahindiba
Dağınık dağlara fındık ocakları
Ayıklamak gerek ayırkotları
Solmuş gitmiş ellerin kınası
Gözlerinde karatavuk karası

Yineliyor asırlar doğamızı
Biz aynı asker mektubunu okuyoruz
Suyumuz aynı ince parmak
Aşımız aynı koca tencere
Kasketimiz cigaramız yoksulluğumuz
Bugüne dek bütün öğrendiğimiz

YALNIZ ÇİÇEKLER

I

Uydurma sevincimin ağustosu
Ayrılırken verilen patiska mendil
Ürkek iri gözleri falcıların
Şaraplar/uyuyup giden ikindi

Son ikindilerimi getirdim size
Nilüferler çekimseldir bulanık sularda

Gölgemi çekiyorum sularınızdan
Kürekler eski bir ezgiyi parlatıyor
Ağustos çiçekler veriyor bana
Mutluluğunuz adına bir buket bırakıyorum
Onlar yalnızlığı sevgi çiçeklerinin

Gümüş taşı doldurmaya gidiyorum
Güneşin camlarını kırıyorum çakıl
Taşlarıyla
Bağdaş kurup karanlığımı çiziyorum

II.

Trenler canevimden geçer çığlık çığlığa

Balıkçıların sevgisi yosun kokar

Aynı plakları döndürür kumsal meyhaneleri

Ve ben aynı şarkıyı mırıldanırım

Vazosuz çiçeklerin ağustosu

Bana ayrılık çiçekleriyle gelen

Düşerse elinizden ölür yalnız

Sevgi çiçekleri

SEVİNCİMİN ÇOCUKLARI

Ellerim büyüyor en çabuk bilinçli
Bir kadının çığlık çığığa çoğalışı
Yeryüzünün ilk soluğu yakıcı acı
Sudan ilk çıkışı insanoğlunun

Ellerim saygılı bir çocuğun ayaklarında
Dal uçlarında yepyeni bir yaşam
Ağaçların çilesi çiçekler
Hangi beşik büyütür mutluluğumu
Nerede çocukluğun sevinç yumağı

Her yerde kan şarkısını söyler
Her ananın cennet anahtarları
Yepyeni bir çiçek/deniz ve güneş
Tüm yörüngelerde dokunulmaz olandır
Bir ananın kalan çocuk kalan çocuğu

Çıplak ayakları gül yüzlü toprağı
Karıştıran
Sümüklü bir oğlanın avucunda ekmek
Kabuğu
Serçeler kış sokaklarından toplar
Sımsıcak yetim elleri tanrıya dönük
Bir çocuğun akıl edemediği küfür :
Rüzgar

Süslü balkonuna kurulmuş şehzade
Bir bebenin işlemeli urbaları mutlu
Oyuncak bebek soluk yüzlü yaşam

Ellerim kirleniyor büyüdükçe eski çocuklar
Saçlarını okşadığım mutlu aydınlık
Niçin heryeri kirletilmiş orman
Ülkede dolaşan kurşun rengi bulut
Doğurduğu çocuğu yiyen evcil analar

Dokunmayın meyvesiz erik fidanlarına
Karahindibalar gülmeyi unutmasın mayıslarda
Tanyeliyle gelsin denizler serpintilerle
Hiçbir söz öğretmeyin çocuklarıma
Öylesine dolaşsınlar aramızda özgür
Dolaşsın çocuklarla sevincimiz

BURASI İNSAN SOKAĞI

I.

Sokağa kaçıyorum çocukluğumu
Damlarında eylül göçebeleri gezinen
Kadınların hüznümü süpürdüğü evlerden
Karanlık bir yere çıkıyorum

Yalınayakları görünür kaldırımların
Işırsa solgun sokak lambaları
Ürkek sokağın köpekleri ayaklarımda
Şimdi bir çocuk yürümeyi uyandırıyor
Yorgun yılları sürüklüyor insanlarım

Burası insan sokağı
Bu kentin sokakları duygu yüklüdür
Eski sevdaları mırıldanır güvercinler
Yağmur ıslatmıştır yalnızlığımı
Şiirlerim bu sokakta yazılmıştır
Çocuklar bulursa okurlar bir gün
Çocuklar/yenilmez ordularım benim

SOKAKLAR

II.

Beşğini sallıyorum uyuyor uyanıyor

Cama dayanıyor kana boyanıyor

Dönemeçler her yıl daha korkulu

Yoksulluğumdan karakiş utanıyor

Suyu kurutmuş ışığı söndürmüş

Sokaklarımda dolaşan kertenkele

Geri ver aydınlık yollarımı

Taş taş kirli siyaha çizilmiş

Son dolmuşların gecesi uykusuz

At arabaları/kuşluk vaktinin sütçüleri

Satıcılar kör karanlığı taşıyor

Balkona zorla itilmiş çocuklar

Utanmazlığın kötürüm savaşına karşı

Gökyüzünün mavisi onlar

Onların ellerinde umudun uçurtması

Sen bu sokağın ilkel canavarı
Takma dış ağzında küfür çiğneyen
Islığı müzik olan
Sokağın korkağı uğursuz yaratıklar
Burada kanlı ellerini yıkamıştır
Çağın kirli yüzlü ihtiyarları

Sokaklar kanımdır benim
Eskizleri resim defterimde bitirilmemiş
Sesimi kime duyarsam tek sesli
Ormanın şarkısıdır anlamı bilinmeyen
Güneşin sokağına çıkıyorum

AYRIKOTU

Sokaklar dolaşır aydınlanan pencereler

Arasında

Yalınayak tepeler ardında bulmak için

Güneşi

Oysa akılsız savaşçılardır taşıyan

Bir kuyuyu

Güldürü ağacıyla kolkoladır ayrikotları

Baldıranlar sardığında bahçemizi

Çocukları ağlaşır deniz fenerlerinin

Kahır dolu midyeler küfür dolu yosunlar

Kimin tutsağı akvaryumdaki balıklar

Her dönemeci korkuyla dönülen o yokuş

Sevgimi pusu kurup kurşunlayanlar

Sevgili çocuklarım benim
Kimin hayın ellerine düşecek
Bir sevgili ülkede sevilmemiş olan
Türkülerimiz bir ağızdan söylendiğinde
Güzelleşen

Birlikte sevince serpilten orman
Nasıl veririm ağzına kör baltaların

Büyük küçük bekleşiriz doğuşunu güneşin
Serinliği özlem karanlığına vuran
Şarkımız tek sesli titreşir
Karanlıkta inadın yalancıları kahraman
Gaugain'in yıllar önce beyaza boyadığı at
Sularımızı kirleten uygarlık şimdi

KORKULARLA BÜYÜYOR ÇOCUKLUĞUM

Duvarlar üstüme yıkılıyor korkuyorum
Karanlık şişeler kırılıyor sirke kokulu
Ejderhalar dolaşp duruyor çevremde
Gitgide büyüyor ayaklarım

Kırılmışsa denizin aynası kırılmıştır
Uçuklamış balıkların güzelim dudakları
Beni ele veren gemizi kim
Bildik sularda yedim vurgunu

Karanlığı nasılsa odama taşıdılar
Perdeler kımıldııyor ter içinde her yanım
Bir ışık yakın yaşmaklı ninelerim
Tadayım ana kucağının sıcaklığını
Öksüz büyüdüm bugüne dek yalnız
Duvarlar üstüme yıkılıyor korkuyorum

KARANLIĞIM

Hoş geldin göçebe krallığım
Haramiler el ayak çektiğinde
Şarap şişelerinin gözleri şaşkın şimdi
Hoş geldin gedikli dostum

Günüşği aldattı beni bir ömür
Birazı kadınlardı birazı toy kızlar
Gözümden sakınmalıydım oysa seni

Doğrusu budur bilsin insanlar
Umudum fenerini söndürdüm geldim
Kim uyandırırsa uğursuz lambaları
Dağılır eşsiz güzelliği karanlığımın

Kaldırdım attım paleti elimden
Yanık türküsünü dinliyorum gecenin
İçimde sevginin ve ihanetin dumanı
Gerçeğin kırbacını tadıyorum

Hoş geldin dost karanlığım
Sana şiirler söyleyeceğim
Övgüler dizeceğim kucak dolusu
Çiçekler sunacağım

YERYÜZÜNE DOĞRU

Unutmalı tapınakları

Yeşerdiğinde yeni baştan otlar

Donsa da cehenneminde ölümsüz barbarların

Otlarla yaşlanmak özgürlüğü tanrıların

Duyulur azgın böceklerin acıklı türküsünde

Gizler kuytular ilk ışıkları

Güzelim dünyamın

Sımsıcak avuçları

Tazecik otların yanibaşından

Gözlüyorum aylak aylak yıldızları

Bağımlı değilim kimseye
Üzerine çıktığımda toprağın
Kurtulurum karanlığından
Tohum olmanın

Kimdir o kurutan çamaşır ipinde
Tarihin kuyusundan yayılan
Bunca babacan korkularımı
O yırtık çığığı mı kargaların
Budayan güllerini sevgimizin

Yüreğime çadır kuran ölüm Çingeneleri
Çirkin ellerdir boğazlayan sevincimizi
Hangi dönemde yitiriyorum
Bahçeler dolusu körpecik menekşeleri

Bozmayın büyüsünü oynaşan çocuklarımın
Eğri büğrü savaşlarınız sizin olsun
Koşmam artık ardı sıra üveyiklerin
Yörem dilberleri evrensel sarmaşıklar

ALIN BENİ

I.

İşte buradayım

Dalgalar bu kıyıya atmış beni

Kayıbolmuşum ama arayanım yok

Çakıl taşlarıyla oynuyorum

Erteleye erteleye geldim bugüne

Korkuyorum artık günlerden

Ya kaçıp giderse can kuşum

Beni beklemeden

Söyleyeceklerim var daha

Gözü büyümüş onulmaz sancılarım

Yıllarca ardından koşup bulamadığım

Ansızın bir yerden çıkıp gelecek

Bir muştuyu bekliyorum

İşte buradayım
Uzatın elinizi bana dostlarım
Tutun kaldırın beni
Yeter seyrettiğim denizi
Çilem dolmadı mı/saat kaç
Alın beni de geminize

Ne türküler öğrendim bir bilseniz
Ne umulmadık nakışlarım var
Suya yazdım yazıların en güzelini
İnsanlar duymasa da
Bulutlara söyledim şiirlerimi

2.

Yaşamın en tatlı yemişı insan
Ama bir yeri var ki zehir zıkkım
Acıya alıştım sevince de

Birdenbire nasıl kaybolur
Günüşığı birdenbire korkuyorum
Ne olur tutamazsam yosunları
Ellerim kayalıkta paramparça
Ne yazık görmemek güzel yüzünüzü

Burada oturmuş bekliyorum
Çekin beni geminize/yoksa yok olacağım
Oysa söyleyeceklerim var sanıyorum
İçinizden birilerine

3.

Deniz sustu

Dalgalar gemici gömleklerini

Çıkarıp attılar öylece sereserpe

İnsanlar bakakaldılar kımıltısız

Çılgınca uzanan ellerim

Bakakaldılar birbirine umarsız